

راهنمای امنیت شهری و روانی در شرایط جنگی و حملات هوایی

- آرامش و هوشیاری، مهم‌ترین ابزار در بحران‌ها
- رفتار ایمن در شهر هنگام حملات هوایی و پهپادی
- مراقبت روانی از کودکان، سالمندان و اطرافیان
- ذخیره و مصرف اصولی غذا، آب و دارو
- شناسایی و گزارش افراد یا فعالیت‌های مشکوک
- نحوه تماس مؤثر با پلیس و نیروهای امدادی
- مدیریت شایعات و اخبار در فضای مجازی
- نقش مردم در مقابله با نفوذ و خرابکاری اطلاعاتی
- اقدامات فوری هنگام آژیر خطر یا مشاهده پهپاد
- شهروند آگاه، جامعه‌ای ایمن و مقاوم

ضرورت هوشیاری و آرامش در شرایط بحرانی

در روزگاری که ملت شریف ایران، بار دیگر در معرض تجاوزات مستقیم و غیرمستقیم دشمنان قسم خورده قرار گرفته، ضرورت حفظ هوشیاری، انسجام ملی و آرامش روانی بیش از هر زمان دیگری احساس می شود. جنگ فعلی، نبردی نابرابر اما آگاهانه و شرافتمندانه است؛ دشمنانی که با استفاده از ابزارهای مختلف نظامی، اطلاعاتی و جنگ ترکیبی، تلاش دارد امنیت و آرامش مردم ایران را هدف قرار دهد. این دشمن خبیث، نه تنها با تجاوزات هوایی، پهبادی و حملات روانی سعی در ایجاد رعب و تفرقه دارد، بلکه با بهره گیری از عناصر نفوذی و جاسوسی، امنیت داخلی کشور را نیز تهدید می کند.

در این میان، یاد و نام شهدای مظلوم و دلاوری که در جریان این تجاوزات ناعادلانه به آسمان ایران پیوستند، گرمی و زنده است. ملت ایران هرگز فداکاری های ارتش قهرمان جمهوری اسلامی ایران، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، نیروهای امنیتی و تمامی مدافعان وطن را فراموش نخواهد کرد. آنان با جان فشانی های شبانه روزی خود، سدی مستحکم در برابر دشمن ساخته اند و از حریم کشور و مردم با غیرت و ایمان حفاظت می کنند.

در چنین شرایطی، نقش آحاد مردم بسیار تعیین کننده است. شهروند آگاه، سرباز پنهان وطن است. آرامش، دقت، مسئولیت پذیری و مشارکت هوشمندانه در عبور از بحران، سرمایه های ارزشمندی اند که می توانند آینده ای امن تر برای کشور رقم بزنند. این نوشتار با هدف ارتقاء سطح آمادگی عمومی، افزایش آگاهی و آموزش رفتارهای صحیح در مواجهه با بحران های جنگی تنظیم شده و امید است مورد بهره برداری همه ی هم میهنان عزیز قرار گیرد.

در شرایطی که تهدیدات هوایی و حملات با پهپادها و جنگنده های دشمن به یکی از ابزارهای رایج جنگ تبدیل شده اند، رعایت اصول ایمنی در محیط شهری می تواند از بروز آسیب های جدی جلوگیری کرده و جان بسیاری از شهروندان را نجات دهد. آگاهی و آمادگی، بهترین سپر دفاعی در برابر حملات غیرمنتظره است. در این بخش، مهم ترین نکات ایمنی برای عموم مردم در هنگام وقوع تهدیدات هوایی و حضور پهپادها در آسمان بیان می شود:

۱. رفتار ایمن در شهر هنگام تهدیدات هوایی و پهپادی

– پیش از حمله، آمادگی در شرایط عادی

- محل های امن را شناسایی کنید: از هم اکنون، پناهگاه های نزدیک، طبقات زیرزمین، پارکینگ های بتنی و مکان هایی با سقف مقاوم را در محل زندگی، محل کار و در مسیرهای رفت و آمد خود بشناسید.
- کیف اضطراری آماده داشته باشید: شامل مدارک ضروری، مقداری مواد غذایی خشک، آب معدنی، چراغ قوه، داروهای حیاتی و پاوربانک.
- نصب اپلیکیشن ها و منابع هشدار: از منابع رسمی همچون صداوسیما، شبکه های اطلاع رسانی اورژانس و امنیتی، برای دریافت هشدارهای پیش از حمله استفاده کنید.
- خروج فقط در موارد ضروری: مثل خرید دارو، کمک به افراد آسیب پذیر یا همکاری با نهادهای امدادی. سعی کنید این موارد را در ساعات ایمن تر و به صورت گروهی انجام دهید.
- ایمن سازی شیشه ها و پنجره ها: در شرایط احتمال حمله هوایی یا شوک انفجار، شیشه ها می توانند به شدت خطرناک باشند. با استفاده از نوار چسب پهن (به شکل ضربدری یا شبکه ای) روی شیشه ها، خطر پرتاب قطعات شکسته کاهش می یابد.
- پرده های ضخیم را همیشه کشیده نگه دارید: این کار هم مانع پراکندگی خرده شیشه ها می شود، هم از دید مستقیم بیرون جلوگیری می کند.
- وسایل سنگین کنار پنجره ها را جابجا کنید: در صورت لرزش یا موج انفجار، افتادن این اشیاء می تواند آسیب زا باشد.

– هنگام حمله، رفتار صحیح در مواجهه با خطر

- از پنجره ها دور شوید: شیشه ها ممکن است بر اثر موج انفجار خرد شوند. نزدیک پنجره ها، درها و اشیای آویزان نایستید.
- به مکان امن پناه ببرید: سریعاً به زیرزمین، راه پله های داخلی، یا نقاط کور (مثل کنار دیوارهای باربر داخلی) پناه ببرید.
- از تجمع در فضای باز خودداری کنید: در خیابان، از مکان های باز دور شده و به نزدیک ترین پناهگاه یا فضای بسته مقاوم بروید.
- در خودرو هستید؟ خودرو را در کنار خیابان متوقف کرده، پیاده شوید و در کوتاه ترین مسیر به محل امن بروید.

– در صورت مشاهده پهباد یا شیء پرنده مشکوک

- به آن نزدیک نشوید؛ بسیاری از پهبادهای دشمن دارای سیستم انفجار یا تصویربرداری هستند.
- فیلمبرداری نکنید و در شبکه‌های اجتماعی منتشر نکنید. این اقدام می‌تواند اطلاعات حساس را در اختیار دشمن قرار دهد.
- در سریع‌ترین زمان ممکن با پلیس ۱۱۰ یا نهادهای امنیتی تماس بگیرید و مشخصات زمان، مکان و نوع مشاهده‌شده را گزارش دهید.

– پس از حمله – اقدامات ضروری

- کمک به آسیب‌دیدگان با حفظ ایمنی: اگر آموزش کمک‌های اولیه دارید، به دیگران کمک کنید. اما اول ایمنی خود را حفظ کنید.
- به شایعات و اخبار نادرست توجه نکنید و فقط از منابع رسمی اطلاعات بگیرید.
- به شبکه‌های اورژانسی اجازه دسترسی بدهید: از ایجاد ازدحام در محل حادثه خودداری کنید.

در شرایط بحرانی مانند حملات هوایی، فضای روانی جامعه به شدت ملتهب می‌شود. کودکان، سالمندان، بیماران و حتی بزرگسالان سالم از نظر روحی می‌توانند دچار اضطراب، ترس یا رفتارهای ناپایدار شوند. مدیریت این فضا، یکی از مهم‌ترین وظایف خانواده‌ها و افراد هوشیار جامعه است. آرامش جمعی، از آرامش تک‌تک افراد آغاز می‌شود. در این بخش، به راهکارهای ساده اما حیاتی برای حفظ تعادل روانی خود و اطرافیان در وضعیت جنگی اشاره می‌شود:

۲. برخورد روانی با کودکان، سالمندان و اطرافیان در زمان جنگ

– برخورد با کودکان

- راست‌گویی همراه با آرامش: به کودکان دروغ نگوئید، اما حقایق را متناسب با سن‌شان ساده‌سازی کنید. به جای «جنگ شده، همه در خطرند» بگویید: «گاهی صداها بلند از آسمون می‌شنویم، ولی ما اینجا در امنیتیم و مراقب تو هستیم».
- حفظ روال روزمره در حد امکان: حتی در شرایط سخت، تلاش کنید ساعت خواب، وعده‌های غذایی و بازی‌های ساده کودک را حفظ کنید. این باعث اطمینان و کاهش ترس کودک می‌شود.
- اجازه دهید احساسات خود را بیان کند: اگر گریه کرد یا سؤال پرسید، واکنش منفی نشان ندهید. شنیدن، در آغوش گرفتن و همدلی مؤثرتر از پنهان‌کاری است.

– برخورد با سالمندان و بیماران

- اطمینان بخشی و هم صحبتی: بسیاری از سالمندان دچار ترس های شدید و خاطرات ناخوشایند می شوند. با صحبت آرام، دادن اطلاعات کنترل شده و پرهیز از خبرهای شوک آور به آنان کمک کنید.
- کنترل دارو و تغذیه: مراقب باشید مصرف داروهایشان به موقع باشد و ذخیره دارویی شان تأمین شده باشد.
- اجتناب از تنهایی: اگر سالمند یا بیمار در خانه تنهاست، حداقل روزی یکبار به او سر بزنید یا تماس بگیرید. تنهایی در بحران می تواند باعث افسردگی شدید یا حملات عصبی شود.

– برخورد با اطرافیان در محیط خانوادگی یا کاری

- تحمل بالا و پرهیز از درگیری لفظی: در شرایط فشار، ممکن است افراد زودتر عصبانی یا دلگیر شوند. کمی مدارا، احترام متقابل و سکوت به موقع، جلوی بسیاری از تنش ها را می گیرد.
- احترام به تفاوت واکنش ها: برخی ممکن است شوخ طبعی شان بیشتر شود، برخی در خود فرو بروند. هر کس به روش خود با استرس مواجه می شود. قضاوت نکنید.
- پرهیز از شوخی های ترس آور یا پخش اخبار جعلی: به ویژه در جمع های خانوادگی یا فضای مجازی خانگی. روان جمعی را حفظ کنید.

در نهایت، به یاد داشته باشیم:

ثبات روانی، نیمی از پیروزی در شرایط جنگی است. خانه ای که در آن آرامش و همدلی جریان دارد، حتی در سخت ترین بحران ها، پایدار می ماند.

در زمان جنگ و بحران، دسترسی به منابع غذایی، دارویی و اقلام ضروری ممکن است موقتاً مختل شود یا دچار محدودیت گردد. همچنین حضور در فروشگاه ها یا داروخانه ها در برخی ساعات می تواند خطرناک باشد. بنابراین، داشتن برنامه ای منطقی و به دور از اضطراب در ذخیره و مصرف اقلام مورد نیاز، نقش مهمی در حفظ سلامت و آرامش خانواده ایفا می کند. در ادامه، راهکارهایی برای ذخیره سازی اصولی، مصرف هوشمند و کاهش اتلاف منابع ارائه می شود:

**۳. راهنمای ذخیره سازی
و مصرف هوشمند مواد
غذایی و دارو در شرایط
بحرانی**

– چه چیزهایی را تهیه و ذخیره کنیم؟

- مواد غذایی ماندگار: مانند برنج، ماکارونی، کنسرو ماهی، رب، عدس، لوبیا، نخود، آرد، خشکبار (کشمش، گردو، بادام)، خرما، بیسکویت های ساده.

- آب آشامیدنی بسته بندی: حداقل برای ۳ تا ۵ روز خانواده، به ازای هر نفر روزانه ۲ لیتر.
- مواد شوینده و بهداشتی: صابون، دستمال کاغذی، ضد عفونی کننده، کیسه زباله، پودر لباس شویی.
- داروهای ضروری: مسکن های عمومی، تب بر، داروهای خاص بیمار خانوادگی (مثل دیابت، قلب، فشار خون)، پماد سوختگی، باند، گاز استریل، ماسک و دستکش.
- باتری، کبریت، چراغ قوه، پاوربانک و شارژرهای خورشیدی در صورت دسترسی.

– مقدار مناسب ذخیره سازی چقدر است؟

- پرهیز از احتکار: هدف، تأمین نیاز چند روز تا یک هفته است؛ نه انبار کردن بیش از حد. با انبار بیش از حد، هم به دیگران آسیب می زنیم، هم خطر فساد و اتلاف افزایش می یابد.
- اولویت با داروهای حیاتی و اقلام خاص خانوار است.
- اگر در مجتمع یا محله ای هستید که همکاری بین همسایه ها امکان پذیر است، برخی وسایل را به صورت گروهی تهیه و استفاده کنید.

– نحوه مصرف و مدیریت منابع در خانه

- پخت ساده و کم حجم: غذاهای کم روغن، سریع پز و با ترکیب مواد مغذی را انتخاب کنید. از اسراف بپرهیزید.
- اول مصرف اقلام نزدیک به تاریخ انقضا.
- نگهداری اصولی در جای خشک، خنک و تاریک برای اقلام غذایی و دارویی، و برچسب گذاری روی بسته ها.
- مصرف نان خشک، دوغ خانگی، سوپ ساده یا آش کم نمک به عنوان وعده های سبک، سالم و کم هزینه توصیه می شود.

! نکات مهم بهداشتی

- شستن کامل میوه و سبزیجات با آب سالم.
- ضد عفونی کردن دست ها قبل از پخت و مصرف غذا.
- عدم مصرف مواد فاسد، تغییر رنگ داده یا بدون بسته بندی بهداشتی.
- در صورت قطعی آب یا برق، اولویت را به مصرف اقلام فاسد شدنی بدهید.

در مجموع، مدیریت درست منابع نه تنها به سلامت جسمی خانواده کمک می کند، بلکه آرامش روانی بیشتری را به همراه دارد. در بحران، برنامه ریزی و خونسردی، به مراتب ارزشمندتر از خرید بی برنامه و هیجانی است.

در شرایط جنگی و حملات ترکیبی، دشمن علاوه بر حمله نظامی، از ابزارهایی مانند جاسوسی، خرابکاری، انتقال پهبادهای، و نفوذ اطلاعاتی استفاده می کند. در این شرایط، هشیاری عمومی و مشارکت شهروندان در شناسایی فعالیت های مشکوک نقش مهمی در حفظ امنیت کشور دارد.

بسیاری از عملیات دشمن توسط عوامل نفوذی داخلی یا شبکه های وابسته به دشمن اجرا می شود که ظاهری عادی دارند اما در حال جمع آوری اطلاعات، انتقال تجهیزات، یا پشتیبانی از حملات پهبادی هستند. در این بخش، به نکاتی درباره شناسایی افراد مشکوک، مواجهه ایمن و نحوه گزارش دهی مسئولانه می پردازیم:

۴. نحوه شناسایی و برخورد مسئولانه با افراد یا فعالیت های مشکوک

– نشانه های احتمالی افراد یا رفتارهای مشکوک

- نصب یا حمل تجهیزات الکترونیکی ناشناس (آنتن، جعبه مشکوک، تجهیزات کوچک رادیویی یا ارتباطی) در معابر یا ساختمان ها.
- رفت و آمدهای غیرعادی به محلهایی که معمولاً خالی هستند (خانه های نیمه ساخته، ساختمان های متروکه، پشت بام ها).
- افرادی که با تجهیزات فیلم برداری حرفه ای یا گوشی های چندگانه، مشغول ثبت تصاویر از مراکز حساس هستند.
- تردد مکرر یک خودرو یا موتورسیکلت در ساعات غیرمعمول و بدون پلاک یا با پلاک مخدوش.
- استفاده از خودروهای باری یا وانت برای حمل اشیای مرموز، به خصوص در اطراف مراکز نظامی یا شهری حساس.
- رفتارهای پرسش گرانه درباره مکان نیروهای امدادی، آژیرها، مسیرهای اضطراری یا نقشه های شهر.

– چه کاری نکنیم؟

- خودسرانه مداخله نکنید: نزدیک شدن، درگیری، فیلم برداری از افراد مشکوک یا تعقیب آنها می تواند خطرناک باشد و عملیات امنیتی را مختل کند.
- از انتشار عکس و اطلاعات در فضای مجازی پرهیز کنید: اطلاعات حساس، خوراک رسانه های دشمن است.

– چگونه و کجا گزارش بدهیم؟

- شماره پلیس ۱۱۰ (در سراسر کشور)
- شماره ۱۱۳ (ویژه گزارش های امنیتی به وزارت اطلاعات)
- شماره ۱۱۴ (سپاه پاسداران – گزارش های مردمی)
- فرم ها یا اپلیکیشن های رسمی معرفی شده توسط نهادهای امنیتی کشور

– چه چیزی را گزارش دهیم؟

- شرح دقیق مشاهدات: زمان، مکان، مشخصات فرد یا خودرو، نوع فعالیت مشکوک.

- خونسردی و صداقت در گزارش: مبالغه یا اطلاعات غلط می تواند نیروهای امنیتی را از مسائل مهم تر منحرف کند.

– نقش شهروندان در امنیت ملی

- امنیت، یک مسئولیت همگانی است. هر شهروند هوشیار، یک دیده بان پنهان در برابر نفوذ و خرابکاری است.
- بسیج، شورای محل، هیئت های مذهبی و گروه های محلی می توانند نقش مهمی در تشکیل شبکه های اطلاع رسانی امن و آموزش هم محلی ها ایفا کنند.

در شرایط جنگی و تهدیدات ترکیبی، ارتباط صحیح، سریع و مؤثر با نیروهای امدادی و امنیتی، تفاوت بین نجات و فاجعه را رقم می زند. گاهی تنها یک تماس به موقع می تواند از وقوع حمله ای گسترده، انفجار، یا نفوذ اطلاعاتی جلوگیری کند. اما این تماس باید با دقت، مسئولیت پذیری و آگاهی انجام شود تا کارآمد و مؤثر واقع گردد. در این بخش، راهکارهایی برای تماس دقیق و امن با نهادهای ذی ربط بیان می شود:

۵. چگونه با نیروهای امنیتی، پلیس و نهادهای امدادی تماس بگیریم؟

☎ شماره های مهم اضطراری و امنیتی

نهاد	شماره تماس	کاربرد
پلیس (فوریت های انتظامی)	۱۱۰	گزارش مشکوک، سرقت، درگیری، حوادث شهری
وزارت اطلاعات	۱۱۳	گزارش فعالیت های مشکوک، جاسوسی، نفوذ
اطلاعات سپاه	۱۱۴	گزارش تهدیدات امنیتی، حرکات خرابکارانه، مشاهده عوامل مشکوک
اورژانس پزشکی	۱۱۵	حادثه، مصدومیت، نیاز به امداد پزشکی فوری
آتش نشانی	۱۲۵	انفجار، آتش سوزی، نشت گاز و نجات اضطراری

– هنگام تماس، چه نکاتی را رعایت کنیم؟

- آرامش خود را حفظ کنید. با صدایی رسا و شمرده صحبت کنید.
- هویت خود را به طور خلاصه معرفی کنید: نام کوچک، منطقه تقریبی، و اینکه آیا شاهد مستقیم هستید یا خیر.
- اطلاعات کلیدی را دقیق بگویید:
 - مکان دقیق یا نزدیک ترین نشانه (مثلاً خیابان، کوچه، ساختمان خاص)
 - زمان وقوع حادثه یا مشاهده مورد مشکوک
 - شرح دقیق واقعه یا فرد/وسیله/رفتار مشکوک

- از قضاوت پرهیز کنید. صرفاً مشاهدات را بیان کنید؛ تحلیل نکنید.
- در صورت نیاز به پیگیری، اطلاعات تماس خود را بدهید.

– از چه کارهایی خودداری کنیم؟

- تماس های غیرواقعی یا شوخی خطرناک: حتی یک تماس جعلی می تواند جان فردی را به خطر بیندازد و پیگرد قانونی دارد.
- ارائه اطلاعات ناقص و هیجانی: مانند «یه نفر مشکوک اینجاست، سریع بیایید» بدون ذکر مکان، نوع تهدید یا رفتار، کار نیروها را دشوار می کند.
- تماس همزمان با چند نهاد برای یک موضوع: باعث اختلال و موازی کاری در عملیات می شود.

– همکاری مؤثر با نیروهای امنیتی و امدادی

- در زمان حضور نیروهای انتظامی یا امنیتی در محل، در آرامش کامل، همکاری کنید.
- اطلاعات دقیق و صادقانه بدهید، بدون بزرگنمایی یا پنهان کاری.
- از شلوغ کاری و فیلم برداری در محل حادثه یا عملیات پرهیز کنید.

به یاد داشته باشید که نیروهای امنیتی و امدادی، چشم و بازوی کشور در شرایط جنگی اند.

در عصر ارتباطات، جنگ رسانه ای و اطلاعاتی همزمان با جنگ میدانی جریان دارد. دشمن با انتشار اخبار جعلی، تصاویر ساختگی و شایعات هدفمند، تلاش می کند اعتماد عمومی را تخریب کند، ترس ایجاد کند و انسجام اجتماعی را از بین ببرد. در این فضا، نقش مردم در تشخیص، مدیریت و مقابله با اخبار نادرست بسیار حیاتی است.

۶. مدیریت شایعات و اخبار در فضای مجازی در زمان جنگ و بحران

– چرا شایعات خطرناک تر از گلوله اند؟

- ایجاد ترس و وحشت عمومی حتی بدون وقوع حادثه واقعی.
- تحریک تصمیم های عجولانه (فرار، مهاجرت، خرید بی رویه و...).
- ایجاد تفرقه و بی اعتمادی نسبت به نیروهای امنیتی یا امدادی.
- کمک به دشمن برای ارزیابی موفقیت عملیاتش از طریق واکنش ما.

– چه کنیم تا قربانی جنگ روانی نشویم؟

- به هر خبری اعتماد نکنید، حتی اگر توسط دوستان تان منتشر شده باشد.
- منبع رسمی را بررسی کنید: صداوسیما، بیانیه نهادهای دولتی، پایگاه های رسمی خبری.
- از دریافت اخبار از کانال ها و پیج هایی که اخبارشان هیجانی، مشکوک یا بدون منبع مشخص است، خودداری کنید.

– چه کارهایی نکنیم؟

- ارسال و بازنشر اخبار بدون اطمینان از صحت آن ها.
- پخش تصاویر اجساد، انفجارها یا ادعای خرابکاری توسط دشمن.
- ساختن جوک، شوخی یا طنز بی موقع درباره جنگ و امنیت.
- انتشار لوکیشن مکان های بمباران یا وضعیت نیروهای خودی.

– چگونه با دیگران مقابله کنیم؟

- اگر در گروه های خانوادگی یا اجتماعی، کسی خبری مشکوک منتشر کرد:
- مؤدبانه پرسید: «منبع این خبر کجاست؟»
- لینک منابع رسمی را جایگزین خبر او کنید.
- از درگیری مستقیم و تمسخر بپرهیزید؛ با زبان آرام روشنگری کنید.

– اقدام مسئولانه:

- هرگاه شایعه ای جدی یا نگران کننده دیدید، آن را به مرکز ۱۱۳ یا ۱۱۰ اطلاع دهید.
- بسیاری از کانال های مشکوک از خارج کشور کنترل می شوند و هدف شان فقط تضعیف روانی ماست.

در شرایط جنگی و نیمه جنگی، دشمن برای ضربه زدن به امنیت کشور فقط به پهباد و جنگنده اکتفا نمی کند؛ بلکه از نفوذ اطلاعاتی، جاسوسی، خرابکاری و ایجاد اختلال در زیرساخت ها و فضای عمومی جامعه نیز استفاده می کند. مقابله با این نوع تهدیدها فقط به عهده نهادهای امنیتی نیست. مردم، به ویژه افراد بومی و آگاه، چشم های بیدار کشور هستند. اگر مردم در برابر عملیات نفوذی هوشیار و مسئول باشند، دشمن در همان مراحل اولیه ناکام خواهد ماند.

۷. نقش مردم در مقابله با نفوذ و خرابکاری اطلاعاتی

– نفوذ اطلاعاتی یعنی چه؟

نفوذ اطلاعاتی، یعنی دشمن از افراد بومی یا وارداتی برای اهداف ذیل استفاده کند:

- جمع آوری اطلاعات حساس (مانند وضعیت پدافندها، آنتن های ارتباطی، موقعیت پایگاه ها و رفتار نهادها).
- تخریب تجهیزات، مراکز صنعتی یا شهری.
- ارسال مختصات به مراکز حمله دشمن (پهپاد یا موشک).
- نفوذ به نهادهای دولتی، علمی، یا حتی خیریه ها برای اجرای مأموریت های خرابکارانه.

– نشانه های هشدار دهنده که باید جدی گرفت:

- افرادی با پوشش یا لهجه نامتعارف که درباره موقعیت های خاص سؤال می پرسند.
- فعالیت ناگهانی یک گروه یا فرد در منطقه ای خاص، بدون سابقه قبلی.
- خرید یا اجاره خانه، مغازه یا زمین در نقاط حساس (مثلاً اطراف پادگان ها یا مراکز مخابراتی).
- ثبت تصاویر، فیلم یا نقشه برداری از مناطق فنی، دولتی یا حساس.
- نفوذ در جمع های مذهبی، علمی یا اجتماعی با هدف تشویق به نافرمانی، بدبینی و اغتشاش.

– چگونه مقابله کنیم؟

- مشکوک شدن به معنای اتهام نیست؛ به معنای دقت و مراقبت است.
- در صورت مشاهده رفتارهای مشکوک، اطلاعات را بدون جلب توجه به مراکز ۱۱۳، ۱۱۴ یا ۱۱۰ منتقل کنید.
- در محیط های کاری و آموزشی، هرگونه ورود افراد ناشناس یا پرسش های غیرعادی را جدی بگیرید.
- به افراد ناآشنا اجازه ورود به پشت بام، انبار یا فضاهای بسته ندهید، حتی اگر بهانه هایی مانند «تعمیر» بیاورند.

– همکاری محلی، سپر نفوذ است

- اهالی یک محله یا ساختمان باید به صورت غیررسمی با هم در ارتباط باشند و موارد مشکوک را در میان بگذارند.
- کسبه بازار، رانندگان، مدیران ساختمان ها، خادمان مساجد و مراکز فرهنگی، همگی حلقه های دفاع مردمی هستند.

در نهایت، اگر هر شهروندی خود را بخشی از حلقه دفاع در برابر نفوذ بداند، دشمن از کوچک ترین فرصت ها هم محروم می ماند.

در شرایط فعلی که حملات هوایی و پهپادی به یک تهدید واقعی تبدیل شده اند، آگاهی از اقدامات فوری و درست در لحظات حساس می تواند جان انسان ها را نجات دهد. متأسفانه، بسیاری از آسیب ها در اثر بی اطلاعی، کنجکاوی یا تأخیر در واکنش به آژیر خطر رخ می دهد. در این بخش، راهنمایی های کاربردی برای اقدامات فوری در هنگام شنیدن آژیر یا مشاهده پهپاد دشمن ارائه می شود:

۸. اقدامات فوری هنگام شنیدن آژیر خطر یا مشاهده پهپاد در آسمان

– هنگام شنیدن آژیر خطر (پدافند هوایی یا حمله هوایی):

✓ چه باید کرد؟

- سریعاً به مکان امن بروید: پناه گرفتن در فضای بسته، دور از پنجره و شیشه، ترجیحاً در طبقات پایین یا زیرزمین.
- اگر در فضای باز هستید: به دیوارهای محکم بچسبید و روی زمین دراز بکشید، دست‌ها را روی سر و گردن قرار دهید و از توقف در فضای باز، تقاطع‌ها یا کنار خودروها خودداری کنید.
- اگر در خودرو هستید: خودرو را به کنار جاده هدایت کرده، ترمز دستی را بکشید و خود را از ناحیه پنجره‌ها دور کنید.
- چراغ‌ها را خاموش و سکوت را رعایت کنید.

✗ چه کارهایی را نباید انجام داد؟

- از پنجره یا پشت‌بام برای تماشای فیلم‌برداری بالا نروید.
- اقدام به باز کردن در و پنجره یا ایستادن پشت شیشه نکنید.
- از مسیرهایی که به سمت مرکز صدا یا انفجار است حرکت نکنید.

– در صورت مشاهده پهپاد در آسمان:

✓ چه باید کرد؟

- سریعاً از فضای باز دور شوید و در محل امن پناه بگیرید.
- مختصات و جهت حرکت پهپاد را به ۱۱۳ یا ۱۱۰ اطلاع دهید.
- اگر پهپاد نزدیک به زمین پرواز می‌کند یا مشکوک به عملیات باشد، در گزارش خود اطلاعات زیر را ذکر کنید:
 - اندازه نسبی، رنگ، صدا، جهت پرواز، ارتفاع تقریبی.
 - آیا چیزی از آن جدا شده یا نوری خاص داشته؟
- از ضبط و پخش ویدیو در فضای مجازی پرهیز کنید.

✗ چه کارهایی نکنیم؟

- نزدیک شدن، تعقیب یا تلاش برای هدف قرار دادن پهپاد با وسایل خانگی.
- ارسال تصویر یا گزارش‌های نادرست به گروه‌ها و کانال‌ها.
- تماشای گروهی و تجمع در محل مشاهده.

– چند نکته طلایی برای آمادگی بیشتر

- محل‌های امن خانه را از قبل مشخص کنید.

- به اعضای خانواده، به ویژه کودکان، آموزش دهید هنگام آژیر چه کنند.
- در صورت امکان، کیف اضطراری با اقلام ضروری (دارو، چراغ قوه، خوراکی خشک، شناسنامه، آب) آماده داشته باشید.

جنگ های امروز، تنها در میدان نبرد یا آسمان شهرها اتفاق نمی افتند. دشمن در جنگ ترکیبی، علاوه بر حمله فیزیکی، از روان جامعه، شبکه های اجتماعی، اختلافات داخلی و بی اعتمادی نیز به عنوان ابزار جنگی استفاده می کند. در این شرایط، همبستگی اجتماعی و اعتماد متقابل مردم به یکدیگر و به نهادهای کشور، ستون فقرات پایداری ملی است. در روزهایی که صدای آژیر و پهباد و شایعه از همه سو می رسد، یک ملت می تواند یا فرو بپاشد یا متحدتر از همیشه شود. انتخاب با ماست!

۹ سخن پایانی: حفظ انسجام اجتماعی، کلید پیروزی در جنگ ترکیبی

– راهکارها حفظ انسجام اجتماعی در روزهای جنگی

- گسترش مهربانی در سطح محله و خانواده: حمایت از سالمندان، تنها نماندن بیماران، کمک به همسایه هایی که نیاز دارند.
- مدیریت فضای مجازی خانوادگی و عمومی: جلوگیری از پخش اخبار بدون منبع، پرهیز از دلسرد کردن یا تخریب روحیه مردم.
- تبدیل خانواده به پایگاه آرامش: خانه باید جایی باشد که کودکان، سالمندان و همه اعضا، آرامش و اطمینان را در آن بیابند؛ نه منبع اضطراب و پرخاش.
- تقویت امید و ایمان جمعی: از بازخوانی خاطرات مقاومت، همدلی با خانواده های مدافع امنیت، یا مشارکت در برنامه های محله ای و داوطلبانه استفاده کنید.
- پرهیز از قضاوت یکدیگر در رفتار و واکنش به بحران: هرکس به گونه ای با ترس و اضطراب روبه رو می شود. صبور باشیم.

کلامی برای هم وطنان

اگرچه شرایط دشوار است، اما بارها در تاریخ نشان داده ایم که مردم ایران در سخت ترین روزها، قوی ترین بوده اند. امروز، ایستادگی فقط در خط مقدم نیست؛ در هر خانه، هر کوچه، و هر تماس تلفنی هوشمندانه، ایستادگی ای در جریان است. امنیت ملی، تنها با سلاح حفظ نمی شود؛ بلکه با آگاهی، آرامش، همدلی و هوشیاری مردم شکل می گیرد.

با امید، با همدلی، و با ایمان به اینکه این روزهای سخت نیز خواهد گذشت.